

פרשת כי תצא

# מאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

מובין ידועים, נסיצונה, גדרה, רמלה, ראשון לציון, קרית-עקרון, בני ברק, חולון, אילת ועוד...

שבת יד' אלול התשע"ה

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
18:53	19:43	י"ם
18:51	19:41	ת"א
18:53	19:43	חיפה
18:52	19:42	ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה  
עורך: יעב דהאן נ"י 050-4194600

**רבי** עמרם בן רבי **אפרים דיוואן** שד"ר מקובל יליד ירושלים. עמרם בן דיוואן נולד בשנת ת"ק בירושלים, למד בישיבת "נוה שלום" בה רכש את השכלתו התורנית והתלמודית ובה הגה בתורת הנגלה והנסתר, ונמנה עם תלמידי ישיבת המקובלים. לאחר מכן התיישב בחברון. בשנת תקכ"ג נשלח על ידי קהילת חברון כשד"ר (שליח דרבנן) למערב הפנימי (מרוקו).

בכתב-המינוי שלו הכתירוהו גדולי חברון בתארים: "**החכם השלם**, סיני ועוקר-הרים". נשלח פעמים כשד"ר למערב הפנימי. בשליחותו השנייה מטעם כוללות חברון, נפטר ונקבר בבית העלמין של קהילת אסון בדרכו חזרה לארץ ישראל, ביום טו' מנחם אב התקמ"ב. ברבות הימים, קברו הפך אתר עליה לרגל לעשרות אלפי חסידים ומעריצים מידי שנה.

**הבורא יתברך רוצה שאמונה בו תהיה מוחשית ממש ולא בבחינת ידיעה בעלמא**

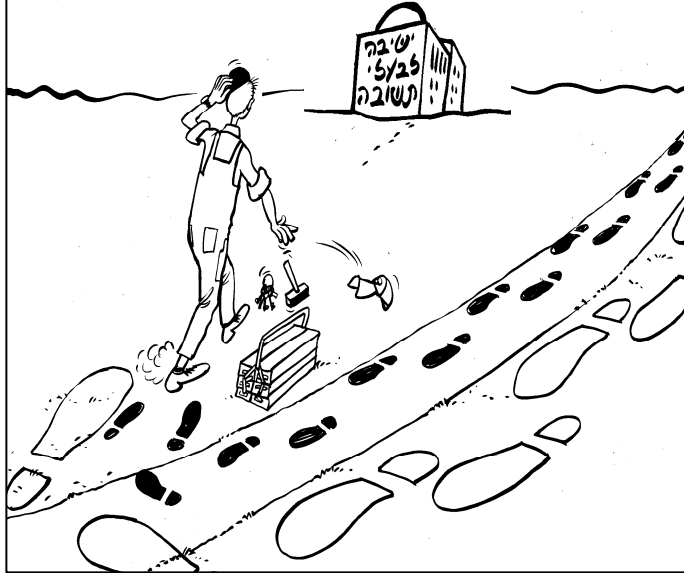
**רבינו יעקב אבוחצירא**, מקובל וחסיד, נולד במרוקו בשנת 1805 ונפטר במצרים בעיר דמנהור בשנת 1880 נכדו המפורסם הוא **הבבא-סאלי**. רבי יעקב אבוחצירא שנודע גם בכינוי 'אביר יעקב', נולד בשנת תקס"ו (1805) בעיר ריסאני שבמחוז תפילאלת במרוקו. את חינוכו התורני קיבל מאביו, הוא למד את כל התנ"ך עם טעמי המקרא, משנה ותלמוד. התעמק רבות בקבלה ובמיוחד בקבלת האר"י.

הוא הוסמך לרבנות בעיר הולדתו והיה רב ודרשן **אהוד נמיחוד**. הוא רצה מאוד לעלות לארץ ישראל אולם בני קהילתו מנעו זאת ממנו, שש פעמים ביקש מהם היתר. בפעם השישית הוא הצליח לשכנעם להרשות לו לעזוב וכי בנו בכורו הרב **מסעוד זצ"ל** ישרא בעיר ויחליף אותו כרב הקהילה.

"**האישה** תלד בן בריא" - שלומו הכהן מספר את סיפרו האישי: "לפני 11 שנים נולדה לי בת חולה. מרן הרב **עובדיה יוסף** זצ"ל. בירך אותה.

לאחר זמן מסוים אני ואשתי חלמנו את מרן זצ"ל באותו הלילה, וקיבלו על עצמנו שאם אכן היא תפקד בבן בריא ושלם, מרן זצ"ל יהיה הסנדק. אני הגעתי למעונו של מרן זצ"ל, וביקשנו ממנו את ברכתו.

מרן הבטיח לי "**האישה תלד בן בריא**", וכך היה. לפני 10 שנים בדיוק בג' בחשוון תשס"ד התקיימה הברית, מרן זצ"ל היה הסנדק ואת אותם הרגעים הללו לא אשכח לעולם".



**הכישלון הוא הדרך שלך לעולם בלי טעויות**

**פגש** הגאון רבי **יהודה צדקה** זצ"ל אברך אחד ממכריו ששימש כמלמד תשוב"ר. הבחין בו שהוא עצוב ושאלו לפשר הדבר. סיפר הלה כי טרם רבות לארגן **מסיבת חומש** לילדים כדי להאהיב עליהם את התורה הקדושה, אך כשפנה לכמה מחבריו שיבואו למסיבה, ישווחו עם הילדים ויעזרו לו, השתמשו כולם. כשהגיע מועד המסיבה, טרם הרב צדקה **והגיע בעצמו** שוחח עם הילדים ושימח את המלמד ואת תלמידיו.

**נא להתפלל לרפואת חיים בן שמחה שמחה בת נעימה**

**רבי חיים חורי** זצ"ל מבכירי רבני יהדות תוניסיה. נולד למשפחה מן המעמד הנמוך בעיר דיגת שבאי גרבה שבתוניסיה, לאביו רבי **אברהם יצחק בן יעקב**, ולאמו מבירכה בת כליפה. היה תלמידו של הרב **יעשה זקן ויאזוז** ובמקביל ללימודיו עבד בדפוס עד שבשנת 1926 מונה לרב ודיין בגאבס בדרום תוניסיה. הקים בגרבה את ישיבת "**תורה וחיים**".

עלה לישראל ב-1955 והתגורר בבאר שבע עד פטירתו בכ"ה באייר תשי"ז (26 במאי 1957). לרב חיים חורי נולדו חמש בנות וחמישה בנים, אחד מבניו הרבי **ינון חורי**, היה מרבני ישיבת כיסא רחמים.

**נקודה למחשבה**

מספרים על מנהל של חברה שנכנס **עמוק לחובות**, ולא מצא מפלט החוצה. הנושים סגרו עליו. הספקים דרשו תשלום. יום אחד הוא ישב על ספסל בפארק, ראשו רכון בתוך ידיו, תוהה אם יש משהו שיכול להציל את חברתו מפשיטת רגל. לפתע, הופיע לפניו איש זקן. "אני יכול לראות משהו מטריד אותך, " הוא אמר. לאחר שהקשיב לתלאתיו של המנהל, אמר האיש הזקן: "אני מאמין שאני יכול **לעזור לך**". הוא שאל את המנהל לשמו, הוציא פנקס צ'קים, מילא אותו ודחף אותו לתוך ידיו באומרו: "קח את הכסף הזה. תפגוש אותי פה בעוד שנה מהיום ובדיוק באותה שעה. אתה יכול להחזיר לי את הסכום הזה בהזדמנות זאת." הוא פנה ונעלם באותה מהירות שבה הוא הופיע.

המנהל ראה בתוך ידו צ'ק על סך 500,000 דולר. על החתום היה: ג'ון ד. רוקפלר. רוקפלר היה אחד האנשים העשירים ביותר בעולם באותם ימים. "אני יכול למחוק את כל חובותי הכספיים מיידית!" הוא הבין. אך, במקום זאת, המנהל החליט לשמור את הצ'ק בכספת. הידיעה בלבד שהצ'ק נמצא שם יכולה לתת לו כוח לחשוב על פתרון, ובכך להציל את העסק שלו, הוא חשב. וכך, עם אופטימיות מחודשת הוא נשא ונתן עם הנושים והספקים, וקיבל הארכות משמעותיות בתנאי התשלום. הוא גם קיבל הצעות עסקיות יותר טובות.

הוא סגר כמה עסקאות גדולות. בתוך חודשים ספורים הוא החזיר את כל חובותיו ואף התחיל להרוויח **כסף**. בדיוק לאחר שנה הוא חזר לפארק עם הצ'ק. בשעה שנקבעה הופיע האיש הזקן. אך, בדיוק ברגע שהמנהל רצה להחזיר לו את הצ'ק ולחלוק עמו את סיפור הצלחתו, באה אליהם בריצה אחות בית חולים, ומשכה את האיש הזקן. "אני שמחה שתפסתי אותו, " היא קראה. "אני מקווה שהוא לא הטריד אותך. הוא תמיד בורה מבית הבראה ומספר לאנשים שהוא ג'ון ד. רוקפלר. " ואז, בהזויקה בורועו, הובילה את האיש הזקן לעבר בית הבראה. **המנהל ההמום** עמד שם, נדהם. כל השנה הוא עמל, סגר עסקאות, קנה, מכר, בהיותו משוכנע שהיה לו חצי מיליון דולר כגיבוי. לפתע הוא הבין שזה לא הכסף - שהפך את עולמו מקצה לקצה. זה היה הביטחון העצמי שגילה בתוכו שנתן לו כוח ואמונה להשיג כל דבר שדימיין לעצמו.

אדם ח"ב **להאמין בעצמו** ולדעת שיש לו כוחות עצמיים(העורך).

"נדרים סייג לפרישות" יש האומרים: מה שמותר הרי הוא מותר, ומה שאסור - יש לחפש לזה היתר.

ואילו אצל **חסידים** צריך להיות הפוך: מה שאסור הרי הוא אסור, ומה שמותר - לא צריכים...

**תישארנו יהודים!!!** סיביר, קיץ תשי"א ילדי האהובים! בקשה אחת ויחידה לי אליכם, תישארנו יהודים!!!!!! הייתה זו בקשתו האחרונה של אבי מילדיו לפני הגירוש. חשבנו שתיכף אחרי יצאנו מהבית יחזיר נשמנו לבורא עולם, כי בתנאים הנוראים בגטו אצל הנאצים ובמצב בריאותי כשלו מי יכול להחזיק מעמד... אבל אבי המשיך לחיות עוד ארבע שנים, עד ה"אקציה" האחרונה. בעת ההיא ישב אבי יומם ולילה יחד עם המו"צ **דקובנא** – הרב מוסט-ולמדו בחברותא. זאת למרות שדבר זה היה בגדר סכנת נפשות.

זהו כוח התורה הקדושה, רק לימוד התורה הקדושה **הוריק בהם חיים** למשך ארבע שנים, עד שהגיע זמנם לעלות על קידוש ה'!!!

**קראקוב**, פולין, חורף ת"ש המצב הכלכלי היה בכי רע. יהודים שהורחקו ממקומות עבודתם, הפכו בין רגע לעניים מרודים. היה מחסור חמור במצרכים חשובים. רבים הגיעו **לפת לחם**. אמא המשיכה במעשי הצדקה והחסד שהייתה רגילה בהם.

מקרה אחד ריגש אותה במיוחד, וכך היה המעשה: אמא נהגה עוד מימים ימימה, להביא מידי פעם תרומה לשתי אלמנות (אם ובתה) ממשפחת הרבי **מקיניקא** שגרו בקראקוב.

כשהביאה להם אמא את תרומתה בימי המלחמה הקשים, הכירה לפי הבעת פניהן, עד כמה החייתה את נפשן במצוקתן הרבה. הן היו מאושרות ממש, והרעיפו עליה ברכות לרוב.

לימים, אחרי גמר המלחמה, כאשר הייתה אמא שואלת את עצמה כל הזמן: "איזו זכות עמדה למשפחתנו להינצל מן התופת?" הייתה משיבה לעצמה: "אולי זאת זכות **מצוות הצדקה**, וברכת הרבניות הצדקניות שהגנה עלינו להושיענו?!"



**"סליחה**, כבוד הרב" שאלה אשה את רבי **שבדרון הכהן** זצ"ל: "הרב הסכים לברך אותי, ואני יודעת שהמברך **מניח ידיו** על ראש המתברך. למה לא הניח הצדיק את ידיו על ראשי?" היתה זו אישה רחוקה משמירת תורה ומצוות.

חיך רבי שלום והשיב לה על אתר: "האם אי פעם ברכת על הנרות בערב שבת?" שאל. "כן, **בערב כיפור** הדלקתי וברכתי" השיבה האישה. "האם בשעה שברכת הנחת את ידיך על האש...?"

**שאלה:** איך מאכילים תאומים? תשובה: **אווריון**...  
\*\*\*\*  
**הקלפי** בשכונה שלי יהיה בתוך בית ספר, פעם ראשונה **שאני מצביע בכיתה**...

**"משולח ננוה"** דברי תורה מפי: ראש מוסדות "אור החיים" הרה"ג **ראובן אלבז** שליט"א.

לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב שישבם לאחיק: ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו (דברים כב, א-ב).

כותב **אור החיים הקדוש** שפרטתה זו באה לרמוז בפרטות חיוב התוכחות, שצריכים בני א-ל חי, צדיקי עולם, לעשות לעם ה'. "כי תראה את שור אחיך – אלו הם בני אדם שנמשלו כבהמות, ללא דת וללא דין ללא תורה וללא מצוות, ועויה ה' לבל יתעלם מהם אלא שישבם לאחיו, הוא אלוקי עולם ה'. והדרך לקרבם אומר הכתוב "ואספתו לתוך ביתך" – אל תוך בית המדרש.

**אין דבר גדול יותר מבית המדרש**, תכניס אותו לבית המדרש, תביא אותו לשמוע דברי תורה, והתורה הקדושה בעצמה תתקן אותו.

אין דבר יותר גדול מעוונת התורה, התיקון הגדול ביותר שיכול אדם לתקן זה להרבות בלימוד התורה, כמו שאנו אומרים בברכת השיבנו, "השיבנו אבינו לתורתך" ורק אח"כ "החזירנו בתשובה שלימה לפניך", דבר ראשון שצריך האדם לעשות כדי לקבל עליו עול מלכות שמים שלימה זה ללמוד את התורה הקדושה, אפילו שעדיין לא חזר בתשובה.

**ולכן כששואל אדם במה הוא צריך להתחיל**, צריך לומר לו שיתחיל לקבוע עיתים לתורה, שילך לשמוע שיעור תורה שעה-שעתיים בשבוע, איש כפי גבורתו, והתורה הקדושה כבר תפעל את פעולתה ותסדר את הכל, עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכינה מאשר (משלי ג, יח), התורה הקדושה נותנת את החיות לאדם ומאירה לו את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו (שמות יח, ב)

**זה מה שמוטל עלינו לעשות**, "ואספתו אל תוך ביתך", אל בית המדרש, לגרום לעוד יהודי ולעוד יהודי להיכנס לבית המדרש ולהאזין לדברי אלוקים חיים, וכך לאט לאט הם יתקרבו ומלאה הארץ דעה את ה' פנים לים מכסים (ישעיה יא, ט).

יחי רצון שנוכח לגאולה השלימה בקרוב בקרוב, אמן.

**שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל**

**נדרים** למי במסכת אבות נאמר "נדרים סייג לפרישות", ואילו בירושלמי נאמר "דייך מה שאסרה לך תורה".

אלא שהירושלמי מדבר באדם שהולך בדרך הישר, **שחובתו** לכוא במגע עם הדברים הגשמיים ולהעלותם לאלוקות, ולכן אינו רשאי לנדוד; ואילו המשנה מדברת על מי שחושש כי **התעסקותו עם הדברים** הגשמיים תוריד אותו, ולכן הוא חייב לפרוש מהם.

**אם יש דבר שאיננו כשורה בחיצוניותו של האדם אות שיש ליקוי בפנימיותו**

**פינף** - טייכן, גרמניה, **תשי"ה** היהודים השבורים במחנות העבודה הגרמניים, גילו מסירות נפש גם בטיפול מתים.

נוסדה "**חברה קדישא**" שחבריה טיפלו בקבורת מתי ישראל, שהתרבו מדי יום ביומו. כל לילה טיפלו אנשי ה"חברא קדישא" במתים אלה... נעשתה להם "טהרה" על פי הלכה, למרות הידיעה שלמחרת יועברו הגופות לשריפה.

הכל נעשה בהיחבא ובצנעא מרובה, באישון לילה, עד שהרגיש בדבר אחד מאנשי הס.ס. ואז **נאלצו להפסיק** להתעסק במצווה זו. "חברות קדישא" אלה פעלו במחנות "דירנפורט", "וולספברג", ו"פינף טייכן".

**מספר** אחד מתלמידי של הרב ביישיבת זוועהיל: "בשנותי האחרונות, שכבר לא עמד לו כוחו לשמש באופן מעשי כמשגיח ומוכיח בשער, היתה עיקר עשייתו **בתחום הנאום** בפני ציבור שומעים. הכנה רבה היתה מתלווה לכל דרשה שלו. השומעים כבר ידעו דבכל דרשה הוא נתכוון לדבר מסויים, מעשי, בעבודת ה', כאשר לאחר הדרשה יתבע את ביצועם.

ראש חודש נקבע למועד בו דרש לפני הבחורים דיישיבת זוועהיל. לפני הדרשה היה משתדל להשרות אווירה רצינית מיוחדת ביישיבה. חשו על פניו **תחושה מיוחדת**; הוא נכנס אל האדמו"ר לתת קוויטל, ורק לאחר מכן הופיע על פתח ההיכל בכובד ראש לאמירת הדרשה. מדי פעם עצר ושאל במאור פנים: "איר פארשטייט?" האם מבינים אתם את הדברים הנאמרים? ולא עבר מעניין לעניין עד שהרגיש כי השומעים אומנם **עוקבים** אחר כל דבריו, מתאמצים בהם היטב ומבינים אותם לאשורם, כדי לקחת מהם הדרכה מעשית.

**לעילוי נשמת:** שרון בן זמבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת ובה, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיא בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עוזיה, שולמית חיה בת אסתר, סעידה מזל בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבז, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה אלעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי, **מנחם הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

**מי** שעומד בדיבורו ואינו משנה מדבריו, זוכה ל"כל היוצא מפיו יעשה" – שהקב"ה יעשה כדבריו, בבחינת "**צדיק גור והקב"ה**". יסוד התורה התורה כולה תלויה בכלל הזה, שאדם לא יעבור על מה שקיבל עליו בנדר, בשבועה ובקבלת דברים; שאם לא-כן, **אין יסוד** לכל התורה שקיבלנו בבית, באלה ובשבועה.

**בתורתם ובצדקתם מגינים הלומדים ומצילים את הכלל כולו**  
רשימת תפוצה  
info@hamaor.net

**עורך דין** אחד עצר את היגואר החדשה והנוצצת שלו והחנה אותה מול המשרד. בשנייה שפתח את הדלת, עברה במהירות אדירה משאית, "גילחה" את כל הצד של היגואר, ושברה את הדלת. עורך הדין התמום התקשר למשטרה, ואחרי דקה הגיע שוטר.

העו"ד התחיל לצרוח: "האוטו שלי! האוטו החדש והיפה שלי!!" השוטר אמר לו: "אתם עורכי הדין ממש מוזרים. אתה כל כך חומרני, כל כך עסוק בלבכות על האוטו שלא שמת לב שהמשאית פצעה אותך קשה וכל היד שלך תחובה ומדממת!!" עורך הדין מסתכל על ידו נוטפת הדם, ומתחיל לצרוח: **השעון שלי!!!!!!**

